

Scénář – paní Jaroslava Dvořáková

Paní Jaroslava Dvořáková, za svobodna Malimánková, se narodila na velkostatku v Kochánově 25. července 1945, těsně po 2. světové válce.

Ráda vzpomíná na své šťastné dětství s rodinou, přestože nebylo vždy úplně jednoduché.

paní Jarka: „*Jako předškolní dítě bych řekla, že jsme byli takoví, ještě se sestrou, která byla o rok mladší, takoví děti domácí. Ale jakmile nastal školní rok 1951, tak jsem nastupovala do školy. Byla to škola ve Světlé nad Sázavou, 6 km vzdálená od našeho rodiště - Kochánova. Nejezdil tehdy žádný autobus, vlak byl 2 kilometry, čili všechny děti chodily pěšky do školy.*“

V 50. letech nastaly pro rodinu Malimánkových velmi těžké časy. Jakožto velkostatkáři se stali terčem tehdejšího komunistického režimu, který soukromé hospodáře a majitele půdy považoval za nepřátele státu.

paní Jarka: „*Přišli páni z okresu, během týdne sepsali majetek. A najednou z nás byli nájemci ve vlastním domě. Všechno bylo znárodněný. A my jsme platili – to bylo úplně úsměvný – spočítali nám žárovky a z každé žárovky jsme platili nájem tomu státnímu statku už sedm korun měsíčně. To zní úplně jako pohádka, ale tak to prostě bylo. To bylo období těžký pro rodinu, protože najednou mi řekla kamarádka: Víš, já s tebou nesmím kamarádit, vy jste kulaci, ale já s tebou stejně budu kamarádit.*“

Další ránou pro rodinu Malimánkových bylo zatčení pana Malimánka za údajnou sabotáž a neplnění dodávek státu.

paní Jarka: „*Takže přišel rozsudek, nastoupil, dostal 1 rok vězení v dole Majerau. Tam byl zemědělský člověk, který měl nad hlavou modrý nebe, prostě šel do dolů, do šachty, ale málo o tom vykládal, jenom řekl, že tam si byli všichni rovni, pod zemí.*“

Během jedné ze dvou povolených návštěv, viděl pan Malimánek poprvé svou třetí novorozenou dceru Markétu. Po ročním uvěznění se pan Malimánek vrátil zpět za rodinou do Kochánova.

paní Jarka: *„Určitě by se řeklo, že spousta lidí začala nenávidět ty svoje údajný udavače nebo kdo to všechno byl, na tý vesnici proti těmhle těm pracovitejm lidem. Ale můj tatínek přišel z vězení a řekl: Udělám čáru, nechci se na nikoho zlobit a tak se to u nás konalo.“*

Postupem času se paní Jarka vdala a porodila tři děti. Po revoluci začala se svým manželem podnikat. Žijí spolu šťastně až do současnosti.

Její recept na spokojený život je umět odpouštět, používat selský rozum a nechat věcem občas volný průběh.